

[Formanden]

times tid, inden jeg træffer beslutningen. Så snart den er truffet, skal jeg meddele Tingets medlemmer det.

Søren Hansen (S):

Efter den meget generelle indledning var kulturpolitikken det første konkrete emne, statsministeren nævnedes i sin åbningstale. Kulturpolitikken kom altså før udenrigspolitikken, før socialpolitikken, før erhvervs- og beskæftigelsespolitikken og før de mange andre emner, som også er vigtige. Det var en helt flot prioritering, i hvert fald noget overraskende og ikke særlig normalt. Derfor var der nogle af os, der spidsede ører og lyttede overordentlig opmærksomt efter, hvad det var, statsministeren sagde. Var der ud over denne ændring i formen også tale om en ændring i indholdet af den nye regerings kulturpolitik, måske en ændring i retning af det, vi har set i Frankrig og vi har set på det kulturpolitiske område i Norge? Det kunne man forestille sig, fordi det er ændringer af den type, som regeringens nye parti ofte har talt til fordel for. Vi lyttede og ventede at få svar, men inden vi havde fået svar på disse spørgsmål, var statsministeren gledet videre til det næste emne i sin tale.

Det, vi derimod ved, er, at de tre regeringspartier som det første resultat af privatiseringen af det kulturområde, der her er tale om, har sikret os det uvurderlige kulturelle fremskridt, at vi har fået to tv-aviser, hvoraf man dog kun kan se den ene, fordi de vises på samme tidspunkt. Til gengæld for, at vi kun kan bruge én, skal vi betale for to. Dette kulturfremskridt har vi fået. Jeg ved ikke, hvor mange der føler trang til at sige tak for det.

Om det kulturpolitiske hørte vi så i åbnings-talen kun, at kulturpolitikken måtte indgå som et betydningsfuldt moment. Kunsten og kulturen udspringer, sagde statsministeren, af at skulle lede til engagement, kreativitet, fantasi, samvær, fællesskab. Derefter fik vi noget at vide, lidt uforpligtende, om det vigtige samspil mellem den etablerede del og den folkelige del af kulturlivet. Fine ord, mange ord, ja, men var der noget ud over formen, var der også indhold? Vi, der lyttede, blev ikke meget klogere af statsministerens tale.

Men i finanslovsforslaget kan man godt hente lidt viden og blive klogere. Her står nemlig, at regeringen vil indføre brugerbetaling. Biblio-

teksbrugerne skal til at betale. Tror statsministeren, at afgiften på bibliotekslån vil fremme den kulturelle aktivitet, alt med de fine ord, som jeg tidligere har refereret statsministeren for at have sagt, at afgiften vil fremme brugen af kunstneres arbejde? Jeg tror det ikke. Det kan være en trossag naturligvis. Hvad vi derimod oven i købet ved helt sikkert, er afgiften, som regeringen taler om, og som kulturministeren oven i købet har lagt et forslag på bordet om. Det vil øge bureaukratiet, det vil øge administrationen, og det vil øge de offentligt ansattes antal. Administrationen vil koste millioner, hvad der fremgår af ministerens eget lovforslag.

Det konkrete indhold, som gemmer sig bag de mange fine ord, er en udvikling, der ikke vil fremme kulturforbruget, ikke vil fremme brugen af kunstneres arbejde, men vil fremme bureaukratiet og administrationen. Begge dele er tosset, begge dele er en udvikling i gal retning. Derfor vil Socialdemokratiet i den kommende samling gøre, hvad vi kan for at dreje kulturpolitikken bort fra udviklingen i den gale retning og lige præcis ind i den modsatte retning.

Jørn Jespersen (SF):

Der er blevet talt mange ord i dag om den offentlige sektor. Den skal slankes, afbureaukratiseres, skæres ned, og der skal indføres brugerbetaling osv. Debatten har været præget af en dyb mistillid til de offentligt ansatte. Desværre er der blevet talt langt mindre om den private sektor. Løntilbageholdenhed og skattelettelser er åbenbart den borgerlige regerings eneste bud på den forbedring af konkurrenceevnen, som alle ved er en bydende nødvendighed. Resten er tavshed.

I SF er vi naturligvis parat til en fordomsfri debat om udviklingen i den offentlige sektor. Tænk, hvis regeringen var parat til en lige så fordomsfri debat om udviklingen i det private erhvervsliv, til en debat om, hvordan forholdene egentlig er i det private erhvervsliv.

Det afgørende problem i den politiske debat i Danmark er, at den borgerlige side hverken ønsker eller magter at diskutere forholdene i den private sektor. Man er åbenbart forblindet af tidens nye ypperstepræster, de moderne managementkonsulenter, som ved hjælp af amerikanske floskler og banale selvfølgeligheder har skabt en myte om effektivitet og dygtighed i den private sektor. Men det viser sig jo, at ma-